

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 58

9 martie 2015

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2015/C 081/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2015/C 081/02 Cauza C-243/14: Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 6 noiembrie 2014 (cerere formulată de Philippe Adam Krikorian-Franța) – Grégoire Krikorian și alții (Articolul 267 TFUE — Sesizare directă de către părți — Necompetență vădită a Curții) 2

2015/C 081/03 Cauza C-313/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie (Polonia) la 1 iulie 2014 – ASPROD sp. z o.o./Dyrektorowi Izby Celnej w Szczecinie 2

2015/C 081/04 Cauza C-526/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Ustavno sodišče (Slovenia) la 20 noiembrie 2014 – Tadej Kotnik și alții, Jože Sedonja și alții, Fondazione cassa di risparmio di Imola, Imola, Republica Italiană, Andrej Pipuš și Dušanka Pipuš, Tomaž Štrukelj, Luka Jukič, Angel Jaromil, Franc Marušič și alții, Stajka Skrbinšek, Janez Forte și alții, Marija Pipuš, Državni svet Republike Slovenije, Varuh človekovih pravic Republike Slovenije/Državni zbor Republike Slovenije 3

2015/C 081/05	Cauza C-546/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Udine (Italia) la 28 noiembrie 2014 – Degano Trasporti S.a.s. di Ferruccio Degano & C., în lichidare.	4
2015/C 081/06	Cauza C-560/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court (Irlanda) la 5 decembrie 2014 – MM/Minister for Justice and Equality, Irlanda și Attorney General	5
2015/C 081/07	Cauza C-572/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Obersten Gerichtshof (Austria) la 11 decembrie 2014 – Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH/Amazon EU Sàrl și alții.	5
2015/C 081/08	Cauza C-578/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) la 12 decembrie 2014 – Argenta Spaarbank NV/Belgische Staat.	6
2015/C 081/09	Cauza C-584/14: Acțiune introdusă la 18 decembrie 2014 – Comisia Europeană/Republica Elenă . . .	7
2015/C 081/10	Cauza C-592/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice (England and Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) (Regatul Unit) la 19 decembrie 2014 – European Federation for Cosmetic Ingredients/Secretary of State for Business, Innovation and Skills	8
2015/C 081/11	Cauza C-605/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein oikeus (Finlanda) la 30 decembrie 2014 – Virpi Komu, Hanna Ruotsalainen, Ritva Komu/Pekka Komu, Jelena Komu.	9
2015/C 081/12	Cauza C-607/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit) la 29 decembrie 2014 – Bookit, Ltd/Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs . .	9
2015/C 081/13	Cauza C-20/15 P: Recurs introdus la 19 ianuarie 2015 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua extinsă) din 7 noiembrie 2014 în cauza T-219/10, Autogrill España/Comisia	10
2015/C 081/14	Cauza C-21/15 P: Recurs introdus la 19 ianuarie 2015 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua extinsă) din 7 noiembrie 2014 în cauza T-399/11, Banco Santander și Santusa/Comisia.	11

Tribunalul

2015/C 081/15	Cauzele conexe T-420/11 și T-56/12: Hotărârea Tribunalului din 22 ianuarie 2015 – Ocean Capital Administration și alții/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva Iranului pentru împiedicarea proliferării nucleare — Înghețarea fondurilor — Autoritate de lucru judecat — Consecințele unei anulări a măsurilor restrictive pentru entitatea deținută sau controlată de o entitate recunoscută ca fiind implicată în proliferarea nucleară — Modularea în timp a efectelor unei anulări”).	12
2015/C 081/16	Cauza T-140/12: Hotărârea Tribunalului din 22 ianuarie 2015 – Teva Pharma și Teva Pharmaceuticals Europe/EMA („Medicamente de uz uman — Produse medicamentoase orfane — Cerere de obținere a autorizației de comercializare a versiunii generice a produsului medicamentos orfan imatinib — Decizie a EMA prin care se refuză aprobarea cererii de obținere a autorizației de comercializare — Exclusivitate pe piață”)	13
2015/C 081/17	Cauza T-176/12: Hotărârea Tribunalului din 22 ianuarie 2015 – Bank Tejarat/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului în scopul împiedicării proliferării nucleare — Înghețarea fondurilor — Eroare de apreciere”).	14

2015/C 081/18	Cauza T-193/12: Hotărârea Tribunalului din 22 ianuarie 2015 – MIP Metro/OAPI – Holsten-Brauerei (H) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Comisia Europeană — Marca figurativă H — Marca națională figurativă anterioară H — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Lipsa motivării — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”]	15
2015/C 081/19	Cauza T-393/12: Hotărârea Tribunalului din 22 ianuarie 2015 – Tsujimoto/OAPI – Kenzo (KENZO) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale KENZO — Marca comunitară verbală anterioară KENZO — Motiv relativ de refuz — Renumere — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 — Presentare tardivă a unor documente — Puterea de apreciere a camerei de recurs — Articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009”]	15
2015/C 081/20	Cauza T-133/13: Hotărârea Tribunalului din 22 ianuarie 2015 – Pro-Aqua International/OAPI – Rexair (WET DUST CAN'T FLY) [„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală WET DUST CAN'T FLY — Motiv absolut de refuz — Lipsa unui caracter distinctiv — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	16
2015/C 081/21	Cauza T-172/13: Hotărârea Tribunalului din 22 ianuarie 2015 – Novomatic/OAPI – Simba Toys (AFRICAN SIMBA) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare verbale AFRICAN SIMBA — Marca națională figurativă anterioară Simba — Motiv relativ de refuz — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligație de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009”]	17
2015/C 081/22	Cauza T-322/13: Hotărârea Tribunalului din 22 ianuarie 2015 – Tsujimoto/OAPI – Kenzo (KENZO) [„Marcă comunitară — Procedura de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale KENZO — Marca comunitară verbală anterioară KENZO — Motiv relativ de refuz — Renumere — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Presentare tardivă a unor documente — Puterea de apreciere a camerei de recurs — Articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009”]	17
2015/C 081/23	Cauza T-166/12: Ordonanța Tribunalului din 14 ianuarie 2015 – Bolívar Cerezo/OAPI – Renovalia Energy (RENOVALIA) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale RENOVALIA — Mărcile naționale verbale anterioare RENOVA ENERGY și RENOVAENERGY — Refuzul parțial al înregistrării — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte lipsită de orice teme juridic”].	18
2015/C 081/24	Cauza T-507/13: Ordonanța Tribunalului din 14 ianuarie 2015 – SolarWorld și alții/Comisia („Acțiune în anulare — Dumping — Importuri de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule și plachete) originare sau expediate din China — Acceptarea unui angajament oferit în legătură cu procedura antidumping — Industrie comunitară — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”).	19
2015/C 081/25	Cauza T-535/13: Ordonanța Tribunalului din 13 ianuarie 2015 – Vakoma/OAPI – VACOM (VAKOMA) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative VAKOMA — Marcă comunitară verbală anterioară VACOM — Cerere de sesizare a instanței — Nerespectarea cerințelor de formă — Inadmisibilitate vădită”].	19
2015/C 081/26	Cauza T-579/13: Ordonanța Tribunalului din 13 ianuarie 2015 – Istituto di vigilanza dell'urbe/Comisia („Acțiune în anulare și în despăgubire — Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Prestare de servicii de securitate și de recepție — Respingerea ofertei unui ofertant — Atribuirea contractului unui alt ofertant — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată”)	20

2015/C 081/27	Cauza T-672/14 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 15 decembrie 2014 – August Wolff și Remedia/Comisia („Procedură privind măsurile provizorii — Autorizație de introducere pe piață a medicamentelor de uz uman — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)	21
2015/C 081/28	Cauza T-793/14: Acțiune introdusă la 4 decembrie 2014 – Tempus Energy și Tempus Energy Technology/Comisia	21
2015/C 081/29	Cauza T-799/14: Acțiune introdusă la 5 decembrie 2014 – Gazprom Neft/Consiliul	22
2015/C 081/30	Cauza T-832/14: Acțiune introdusă la 30 decembrie 2014 – Nutria/Comisia	23
2015/C 081/31	Cauza T-7/15: Acțiune introdusă la 8 ianuarie 2015 – Leopard/OAPI – Smart Market (LEOPARD true racing)	24
2015/C 081/32	Cauza T-12/15: Acțiune introdusă la 13 ianuarie 2015 – Banco Santander și Santusa/Comisia.	24
2015/C 081/33	Cauza T-14/15: Acțiune introdusă la 13 ianuarie 2015 – Lufthansa AirPlus Servicekarten/OAPI – Marea Comtur (airpass.ro)	25
2015/C 081/34	Cauza T-15/15: Acțiune introdusă la 3 ianuarie 2015 – Costa/Parlamentul.	26
2015/C 081/35	Cauza T-17/15: Acțiune introdusă la 15 ianuarie 2015 – Italia/Comisia.	27
2015/C 081/36	Cauza T-29/15: Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2015 – International Management Group/Comisia.	28
2015/C 081/37	Cauza T-258/14: Ordonanța Tribunalului din 12 ianuarie 2015 – Luxemburg/Comisia.	29
Tribunalul Funcției Publice		
2015/C 081/38	Cauza F-142/14: Acțiune introdusă la 24 decembrie 2014 – ZZ/Eurojust	30
2015/C 081/39	Cauza F-30/14: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 15 ianuarie 2015 – Speyart/Comisia Europeană.	30
2015/C 081/40	Cauza F-49/14: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 12 ianuarie 2015 – DQ și alții/Parlamentul European	30

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2015/C 081/01)

Ultima publicație

JO C 73, 2.3.2015

Publicații anterioare

JO C 65, 23.2.2015

JO C 56, 16.2.2015

JO C 46, 9.2.2015

JO C 34, 2.2.2015

JO C 26, 26.1.2015

JO C 16, 19.1.2015

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Ordonanța Curții (Camera a șaptea) din 6 noiembrie 2014 (cerere formulată de Philippe Adam Krikorian-Franța) – Grégoire Krikorian și alții

(Cauza C-243/14) ⁽¹⁾

(Articolul 267 TFUE — Sesizare directă de către părți — Necompetență vădită a Curții)

(2015/C 081/02)

Limba de procedură: franceza

Cerere formulată de Philippe Adam Krikorian

Părțile din procedura principală

Krikorian și alții

Dispozitivul

Curtea de Justiție a Uniunii Europene este în mod vădit incompetentă să răspundă la cererea formulată de domnul Krikorian și alții.

⁽¹⁾ JO C 16, 19.1.2015.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie (Polonia) la 1 iulie 2014 – ASPROD sp. z o.o./Dyrektorowi Izby Celnej w Szczecinie

(Cauza C-313/14)

(2015/C 081/03)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ASPROD sp. z o.o.

Pârât: Dyrektor Izby Celnej w Szczecinie

Prin Ordonanța din 3 decembrie 2014, Curtea (Camera a doua) a declarat că articolul 27 alineatul (1) litera (f) din Directiva 92/83/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, care supune aplicarea scutirii de la plata accizei armonizate prevăzute de această dispoziție condiției ca operatorul vizat să dispună de o decizie a administrației fiscale care stabilește limitele maxime de utilizare a produselor scutite în temeiul acestei dispoziții.

⁽¹⁾ JO L 316, p. 21, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 152.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Ustavno sodišče (Slovenia) la 20 noiembrie 2014 – Tadej Kotnik și alții, Jože Sedonja și alții, Fondazione cassa di risparmio di Imola, Imola, Republica Italiană, Andrej Pipuš și Dušanka Pipuš, Tomaž Štrukelj, Luka Jukič, Angel Jaromil, Franc Marušič și alții, Stajka Skrbinšek, Janez Forte și alții, Marija Pipuš, Državni svet Republike Slovenije, Varuh človekovih pravic Republike Slovenije/Državni zbor Republike Slovenije

(Cauza C-526/14)

(2015/C 081/04)

Limba de procedură: slovena

Instanța de trimitere

Ustavno sodišče

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Tadej Kotnik și alții, Jože Sedonja și alții, Fondazione cassa di risparmio di Imola, Imola, Republica Italiană, Andrej Pipuš și Dušanka Pipuš, Tomaž Štrukelj, Luka Jukič, Angel Jaromil, Franc Marušič și alții, Stajka Skrbinšek, Janez Forte și alții, Marija Pipuš, Državni svet Republike Slovenije, Varuh človekovih pravic Republike Slovenije

Pârât: Državni zbor Republike Slovenije

Întrebările preliminare

1. a) Comunicarea privind sectorul bancar ⁽¹⁾, în ceea ce privește efectele juridice pe care aceasta le produce în mod concret, dat fiind că Uniunea Europeană are competență exclusivă în domeniul ajutoarelor de stat, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și că Comisia, în conformitate cu articolul 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, este competentă să decidă în domeniul ajutoarelor de stat, trebuie interpretată în sensul că aceasta are efecte obligatorii pentru statele membre care intenționează să remedieze perturbări grave ale economiei printr-un ajutor de stat în favoarea instituțiilor de credit, un astfel de ajutor având caracter permanent și neputând fi revocat cu ușurință?
- b) Punctele 40-46 din Comunicarea privind sectorul bancar, potrivit cărora posibilitatea de acordare a ajutoarelor de stat prin care se urmărește remedierea unor perturbări grave ale economiei naționale este condiționată de executarea obligației de anulare a capitalurilor proprii, a capitalului hibrid și a datoriei subordonate și/sau de efectuarea conversiei în capital a instrumentelor de capital hibride și a titlurilor de creanță subordonate în vederea limitării ajutoarelor la minimumul necesar pe baza luării în considerare a hazardului moral, sunt incompatibile cu articolele 107, 108 și 109 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene întrucât depășesc competența Comisiei, astfel cum este definită de prevederile menționate mai sus din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în materie de ajutoare de stat?
- c) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea nr. 2, punctele 40-46 din Comunicarea privind sectorul bancar, potrivit cărora posibilitatea de acordare a ajutoarelor de stat este condiționată de anularea capitalului și/sau de conversia în capital, în măsura în care această obligație privește acțiunile (capitalul), instrumentele de capital hibride și titlurile de creanță subordonate emise înainte de publicarea Comunicării privind sectorul bancar și care, la momentul emisiunii lor, puteau fi excluse integral sau parțial fără compensare numai în cazul falimentului băncii, sunt compatibile cu principiul protecției încrederii legitime consacrat de dreptul Uniunii?

- d) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea nr. 2 și al unui răspuns afirmativ la întrebarea nr. 3, punctele 40-46 din Comunicarea privind sectorul bancar, potrivit căreia posibilitatea de acordare a ajutoarelor de stat este condiționată de obligația de anulare a capitalurilor proprii, a capitalului hibrid și a datoriei subordonate și/sau de conversia în capital a instrumentelor de capital hibride și a titlurilor de creanță subordonate, fără să fi fost inițiată și încheiată o procedură colectivă în care să fie lichidat patrimoniul debitorului printr-o procedură judiciară în cadrul căreia deținătorii de instrumente financiare subordonate ar fi putut să își asume poziția de parte procesuală, sunt compatibile cu dreptul de proprietate prevăzut la articolul 17 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?
- e) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea nr. 2 și al unui răspuns afirmativ la întrebările nr. 3 și nr. 4, punctele 40-46 din Comunicarea privind sectorul bancar, potrivit căreia posibilitatea de acordare a ajutoarelor de stat este condiționată de obligația de anulare a capitalurilor proprii, a capitalului hibrid și a datoriei subordonate și/sau de conversia în capital a instrumentelor de capital hibride și a titlurilor de creanță subordonate, întrucât aplicarea unor astfel de măsuri necesită reducerea și/sau majorarea capitalului de bază al societăților pe acțiuni în temeiul deciziei organului administrativ competent, iar nu a adunării generale a societății pe acțiuni, sunt incompatibile cu articolele 29, 34, 35 și 40-42 din Directiva 2012/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților comerciale în statele membre, în înțelesul articolului 54 al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, pentru protejarea intereselor asociațiilor sau terților, în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora ⁽²⁾?
- f) Comunicarea privind sectorul bancar, în ceea ce privește punctul 19, mai precis cerința respectării drepturilor fundamentale prevăzută la acest punct, punctul 20 și afirmarea obligației de principiu, prevăzută la punctele 43 și 44 din această comunicare, de conversie sau de reducere a capitalului hibrid și a datoriei subordonate înainte de acordarea ajutoarelor de stat, poate fi interpretată în sensul că o astfel de măsură nu obligă statele membre care intenționează să remedieze perturbări grave ale economiei printr-un ajutor de stat în favoarea instituțiilor de credit să introducă o obligație de a efectua conversia sau reducerea menționate ca o condiție pentru acordarea ajutoarelor de stat în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, cu alte cuvinte în sensul că, pentru a putea admite ajutorul de stat, este suficient ca măsura de conversie sau de reducere să opereze numai într-o măsură proporțională?
2. Articolul 2 a șaptea liniuță din [Directiva 2001/24/CE] ⁽³⁾ poate fi interpretat în sensul că măsurile de reorganizare includ și măsurile de repartizare a sarcinilor în rândul acționarilor și al creditorilor subordonați menționați la punctele 40-46 din Comunicarea privind sectorul bancar (reducerea fondurilor proprii de nivel 1, a capitalului hibrid și a datoriei subordonate, precum și conversia în capital a instrumentelor de capital hibride și a titlurilor de creanță subordonate)?

⁽¹⁾ Comunicarea Comisiei privind aplicarea, de la 1 august 2013, a normelor privind ajutoarele de stat pentru măsurile de sprijin în favoarea băncilor în contextul crizei financiare (JO C 216, p. 1, denumită în continuare „Comunicarea privind sectorul bancar”).

⁽²⁾ JO L 315, p. 74.

⁽³⁾ Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit (JO L 125, p. 15, Ediție specială, 06/vol. 4, p. 34).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Udine (Italia) la 28 noiembrie 2014 – Degano
Trasporti S.a.s. di Ferruccio Degano & C., în lichidare**

(Cauza C-546/14)

(2015/C 081/05)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Udine

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Degano Trasporti S.a.s. di Ferruccio Degano & C., în lichidare

Întrebările preliminare

Principiile și normele conținute la articolul 4 alineatul (3) TUE și în Directiva 2006/112/C⁽¹⁾ a Consiliului, astfel cum au fost deja interpretate în Hotărârea din 17 [iulie] 2008, Comisia/Italia, C-132/06, în Hotărârea din 11 decembrie 2008, Comisia/Italia, C-174/07, și în Hotărârea din 29 martie 2012, [Belvedere Costruzioni,] C-500/10, trebuie interpretate și în sensul că se opun unei dispoziții de drept intern (și, așadar, în speță, unei interpretări a articolelor 162 și 182ter din Legea privind falimentul) care ar permite să se constate admisibilitatea unei oferte de concordat preventiv care prevede, odată cu lichidarea patrimoniului debitorului, plata doar parțială a creanței statului privind TVA-ul, în măsura în care nu se recurge la instrumentul tranzacției fiscale și, pe baza constatărilor unui expert independent și în urma controlului formal al instanței, nu se estimează că plata acelei creanțe ar fi superioară în cazul lichidării prin procedura falimentului?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court (Irlanda) la 5 decembrie 2014 – MM/ Minister for Justice and Equality, Irlanda și Attorney General

(Cauza C-560/14)

(2015/C 081/06)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court, Irlanda

Părțile din procedura principală

Reclamant: MM

Pârâți: Minister for Justice and Equality, Irlanda și Attorney General

Întrebarea preliminară

1. „Dreptul de a fi ascultat» consacrat de legislația Uniunii Europene implică obligația ca persoana care a formulat o cerere de protecție subsidiară în temeiul Directivei 2004/83/CE⁽¹⁾ să beneficieze de o audiere în raport cu această cerere, inclusiv de dreptul de a propune sau de a interoga martori, atunci când cererea este formulată în împrejurări în care statul membru respectiv aplică în mod succesiv două proceduri distincte pentru examinarea cererilor de acordare a statutului de refugiat și, respectiv, a cererilor de protecție subsidiară?”

⁽¹⁾ Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (JO L 304, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 52).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Obersten Gerichtshof (Austria) la 11 decembrie 2014 – Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH/Amazon EU Sàrl și alții

(Cauza C-572/14)

(2015/C 081/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Obersten Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă: Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH

Intimate: Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon Logistik GmbH, Amazon Media Sàrl

Întrebarea preliminară

Obligația de plată a unei „compensații echitabile” în sensul articolului 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională ⁽¹⁾ care, potrivit dreptului austriac, revine societăților care introduc pentru prima dată pe piață suporturi de înregistrare pe teritoriul național, în scopuri comerciale și cu titlu oneros, este o obligație care rezultă dintr-un „delict sau cvasidelict” în sensul articolului 5 punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽²⁾?

⁽¹⁾ JO L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230, rectificare în JO 2008, L 314, p. 16.

⁽²⁾ JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) la 12 decembrie 2014 – Argenta Spaarbank NV/Belgische Staat

(Cauza C-578/14)

(2015/C 081/08)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Argenta Spaarbank NV

Pârât: Belgische Staat

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 198 10° WIB92, în versiunea aplicabilă exercițiilor financiare 2000 și 2001, încalcă sau nu încalcă articolul 4 alineatul (2) din Directiva din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora (Directiva 90/435/CEE a Consiliului ⁽¹⁾), în măsura în care acesta prevede că dobânzile că nu sunt considerate cheltuieli profesionale până la concurența unui quantum egal cu cel al dividendelor deductibile în temeiul articolelor 202 – 204, dividende pe care o societate le primește pentru acțiuni pe care la data cesiunii lor nu le-a deținut pentru o perioadă neîntreruptă de cel puțin un an, fără să prezinte relevanță dacă dobânzile impuse menționate sunt sau nu sunt legate de o participare (sau de finanțarea unei participări) în urma căreia au fost primite dividendele susceptibile să beneficieze de scutire?
- 2) Articolul 198 10° WIB92, în versiunea aplicabilă exercițiilor financiare 2000 și 2001, reprezintă o prevedere care urmărește prevenirea fraudei și a abuzurilor, în sensul articolului 1 alineatul (2) din Directiva din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților mamă și filialelor (Directiva 90/435/CEE a Consiliului)? În cazul unui răspuns afirmativ, în această situație, articolul 198 10^oWIB92 depășește sau nu depășește ceea ce este necesar prevenirii unor asemenea cazuri de fraudă și abuz, în măsura în care prevede că dobânzile nu sunt considerate cheltuieli profesionale până la concurența unui quantum egal cu cel al dividendelor deductibile în temeiul articolelor 202 – 204, dividende pe care o societate le primește pentru acțiuni pe care la data cesiunii lor nu le-a deținut pentru o perioadă neîntreruptă de cel puțin un an, fără să prezinte relevanță dacă dobânzile impuse menționate sunt sau nu sunt legate de o participare (sau de finanțarea unei participări) în urma căreia au fost primite dividendele susceptibile să beneficieze de scutire?

⁽¹⁾ Directiva 90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO L 225, p. 6, Ediție specială 9/vol.1, p. 97).

Acțiune introdusă la 18 decembrie 2014 – Comisia Europeană/Republica Elenă**(Cauza C-584/14)**

(2015/C 081/09)

*Limba de procedură: greaca***Părțile****Reclamantă:** Comisia Europeană (reprezentanți: M. Patakia și D. Loma-Osorio Lerena)**Pârâtă:** Republica Elenă**Concluziile reclamantei**

- Declararea faptului că, prin neadoptarea dispozițiilor necesare pentru executarea Hotărârii Curții din 10 septembrie 2009 în cauza C-286/08, Comisia/Republica Elenă, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 alineatul (1) TFUE;
- obligarea Republicii Elene la plata către Comisie a unei penalități în cuantumul propus de 72 864,00 EUR pe zi de întârziere în executarea hotărârii pronunțate în cauza C-286/08 începând cu data în care va fi pronunțată hotărârea în prezenta cauză până la executarea hotărârii din cauza C-286/08;
- obligarea Republicii Elene la plata către Comisie a unei sume forfetare zilnice de 8 096,00 EUR începând cu ziua pronunțării hotărârii în cauza C-286/08 până în ziua pronunțării hotărârii din prezenta cauză sau până la data executării hotărârii pronunțate în cauza C-286/08, în ipoteza în care executarea ar interveni la o dată anterioară;
- obligarea Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Prin Hotărârea din 10 septembrie 2009 pronunțată în cauza C-286/08, Comisia/Republica Elenă, Curtea a declarat după cum urmează:

„1) Prin faptul că:

- nu a elaborat și nu a adoptat, într-un termen rezonabil, un plan de gestionare a deșeurilor periculoase conform cu cerințele legislației comunitare aplicabile și nu a creat o rețea integrată și adecvată de instalații de eliminare a deșeurilor periculoase, caracterizată de folosirea celor mai potrivite metode pentru a asigura un nivel ridicat de protecție a mediului și a sănătății publice și
- nu a adoptat toate măsurile necesare pentru a asigura, în ceea ce privește gestionarea deșeurilor periculoase, respectarea articolelor 4 și 8 din Directiva 2006/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 privind deșeurile⁽¹⁾, precum și a articolului 3 alineatul (1) și a articolelor 6-9, 13 și 14 din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșuri⁽²⁾,

Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin, în primul rând, în temeiul articolului 1 alineatul (2) și al articolului 6 din Directiva 91/689/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind deșeurile periculoase⁽³⁾ coroborate cu articolul 5 alineatele (1) și (2), precum și cu articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2006/12, în al doilea rând, în temeiul articolului 1 alineatul (2) din Directiva 91/689 coroborat cu dispozițiile articolelor 4 și 8 din Directiva 2006/12, precum și, în al treilea rând, în temeiul articolului 3 alineatul (1) și al articolelor 6-9, 13 și 14 din Directiva 1999/31.

2) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată”.

2. Comisia a declanșat o procedură împotriva Republicii Elene în vederea executării respectivei hotărâri a Curții, în temeiul articolului 260 TFUE. Potrivit informațiilor furnizate de Republica Elenă și, în special, pe baza datelor aferente anului 2009, prezentate Comisiei în răspunsul din 16 mai 2011, rezultă că producția globală de deșuri periculoase în anul 2011 este de 184 863,50 tone, că deșeurile istorice reprezintă 323 452,40 tone și că exporturile sunt de 5 147,40 tone. Din aceste date rezultă că hotărârea Curții din cauza C-286/08 nu a fost executată la mai mult de șapte ani de la pronunțare.

3. Prin urmare, Comisia sesizează Curtea cu o acțiune în temeiul articolului 260 alineatul (2) TFUE, potrivit căruia, atunci când Comisia formulează o acțiune în fața Curții în cazul în care consideră că un stat membru nu a luat măsurile pe care le impune executarea hotărârii Curții în termenul stabilit de Comisie, aceasta din urmă indică cuantumul sumei forfetare sau al penalității cu titlu cominatoriu pe care statul membru în cauză trebuie să le plătească și pe care îl consideră adecvat situației. Decizia finală privind impunerea sancțiunilor prevăzute la articolul 260 TFUE este adoptată de Curte, în exercitarea competenței sale de fond.
4. Comisia, prin aplicarea criteriilor prevăzute în Comunicarea sa din 13 decembrie 2005 (în versiunea actualizată din 17 septembrie 2014) privind aplicarea articolului 260 TFUE, solicită Curții să declare că Republica Elenă, prin faptul că nu a luat măsurile necesare pe care le impune executarea Hotărârii Curții din 10 septembrie 2009 din cauza C-286/08, Comisia/Republica Elenă, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 alineatul (1) TFUE, să oblige Republica Elenă la plata către Comisie a unei penalități în cuantumul propus de 72 864,00 EUR pe zi de întârziere în executarea hotărârii pronunțate în cauza C-286/08 începând cu data în care va fi pronunțată hotărârea în prezenta cauză până la executarea hotărârii din cauza C-286/08, să oblige Republica Elenă la plata către Comisie a unei sume forfetare zilnice de 8 096,00 EUR începând cu ziua pronunțării hotărârii în cauza C-286/08 până în ziua pronunțării hotărârii din prezenta cauză sau până la data executării hotărârii pronunțate în cauza C-286/08, în ipoteza în care executarea ar interveni la o dată anterioară, și să oblige Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO L 114, p. 9, Ediție specială, 15/vol. 16, p. 45.

⁽²⁾ JO L 182, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 94.

⁽³⁾ JO L 377, p. 20, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 91.

Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Regatul Unit) la 19 decembrie 2014 – European Federation for Cosmetic Ingredients/Secretary of State for Business, Innovation and Skills

(Cauza C-592/14)

(2015/C 081/10)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: European Federation for Cosmetic Ingredients

Pârât: Secretary of State for Business, Innovation and Skills, Attorney General

Interveniente: British Union for the Abolition of Vivisection, European Coalition to End Animal Experiments

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 18 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că interzice introducerea pe piața comunitară a produselor cosmetice care conțin ingrediente sau o combinație de ingrediente ce au făcut obiectul testării pe animale, în cazul în care testele au fost efectuate în afara Uniunii Europene pentru a îndeplini cerințele legislative sau de reglementare ale unor țări terțe pentru comercializarea în aceste țări de produse cosmetice care conțin ingredientele respective?
- 2) Răspunsul la prima întrebare depinde:
 - (a) de aspectul dacă evaluarea siguranței realizată în temeiul articolului 10 din acest regulament pentru a demonstra că produsul cosmetic este sigur pentru sănătatea umană, înainte de punerea sa la dispoziție pe piața comunitară, presupune utilizarea datelor obținute din testele pe animale efectuate în afara Uniunii Europene;

- (b) de aspectul dacă cerințele legislative sau de reglementare ale țărilor terțe se referă la siguranța produselor cosmetice;
- (c) de aspectul dacă se putea prevedea în mod rezonabil, la momentul realizării în afara Uniunii a testelor pe animale privind un ingredient, posibilitatea introducerii în viitor pe piața comunitară de orice persoană a unui produs cosmetic care conține acest ingredient și/sau
- (d) de orice alt factor, și dacă da, de ce factor?

⁽¹⁾ JO L 342, p. 59.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein oikeus (Finlanda) la 30 decembrie 2014 – Virpi Komu, Hanna Ruotsalainen, Ritva Komu/Pekka Komu, Jelena Komu

(Cauza C-605/14)

(2015/C 081/11)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus

Părțile din procedura principală

Reclamante: Virpi Komu, Hanna Ruotsalainen, Ritva Komu

Pârâți: Pekka Komu, Jelena Komu

Întrebarea preliminară

Articolul 22 punctul 1 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 ⁽¹⁾ al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că, într-o ipoteză în care o parte dintre coproprietarii unui bun imobil solicită, în vederea încetării raportului de coproprietate, să se dispună vânzarea bunului și, în vederea realizării vânzării, desemnarea unui mandatar, este vorba despre o acțiune care are ca obiect drepturi reale imobiliare în sensul articolului 22 punctul 1?

⁽¹⁾ JO L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.

Cerere de decizie preliminară introdusă de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit) la 29 decembrie 2014 – Bookit, Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Cauza C-607/14)

(2015/C 081/12)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Bookit, Ltd

Pârâți: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Întrebările preliminare

- 1) În cazul scutirii de TVA prevăzute la articolul 135 alineatul (l) litera (d) din Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost interpretat de Curtea de Justiție în cauza C-2/95 Sparekassernes Datacenter (SDC) împotriva Skatteministeriet (ECLI:EU:C:1997:278; [1997] ECR I-3017), care sunt principiile relevante care trebuie să fie aplicate atunci când se stabilește dacă un „serviciu de procesare a plăților efectuate prin card de debit și de credit” (cum este serviciul aflat în discuție în prezenta cauză) are „ca efect un transfer de fonduri și determină modificări juridice și financiare” în sensul punctului 66 din hotărârea respectivă?
- 2) În principiu, care sunt elementele care diferențiază (a) un serviciu care constă în comunicarea informațiilor financiare fără de care plata nu ar fi realizată, dar care nu se încadrează în domeniul de aplicare al scutirii (cum ar fi C-350/10 Nordea Pankki Suomi (ECLI:EU:C:2011:532; [2011] ECR I-7359) de (b) un serviciu de procesare a datelor care are din punct de vedere funcțional efectul de a transfera fondurile și în privința cărora Curtea de Justiție a statuat că se pot încadra, prin urmare, în domeniul de aplicare al scutirii (cum ar fi în Hotărârea SDC la punctul 66)?
- 3) În special și în contextul serviciilor de procesare a plăților efectuate prin card de debit și de credit:
 - a. este scutirea aplicabilă unor astfel de servicii care determină un transfer de fonduri dar care nu cuprinde funcția care constă în debitarea unui cont sau în creditarea cu o sumă corespondentă a unui cont diferit?
 - b. depinde dreptul la scutire de aspectul dacă prestatorul de servicii obține el însuși codurile de autorizare direct de la banca titularului cardului sau, în mod alternativ, le obține prin banca sa care este agent care furnizează comercianților servicii de acceptare?

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Recurs introdus la 19 ianuarie 2015 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua extinsă) din 7 noiembrie 2014 în cauza T-219/10, Autogrill España/Comisia

(Cauza C-20/15 P)

(2015/C 081/13)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes și P. Němečková, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Autogrill España, S.A.

Concluziile recurente

- anularea hotărârii atacate;
- trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului Uniunii Europene;
- soluționarea cererii privind cheltuielile de judecată odată cu fondul.

Motivele și principalele argumente

Tribunal a săvârșit o eroare de drept întrucât a interpretat greșit articolul 107 alineatul (1) din tratat și, în special, noțiunea de caracter selectiv al ajutoarelor de stat care figurează la acest articol

Acest unic motiv de recurs cuprinde două aspecte, care rezultă din eroarea de drept invocată:

- în primul rând, Tribunalul impune în mod greșit, pentru a demonstra că o măsură este selectivă, obligația de a determina un grup de întreprinderi cu caracteristici proprii și inerente (identificabile *ex ante*) și
- în al doilea rând, Tribunalul interpretează în mod greșit noțiunea de caracter selectiv efectuând o distincție artificială între ajutoarele pentru exportul de bunuri și ajutoarele pentru exportul de capital.

Recurs introdus la 19 ianuarie 2015 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua extinsă) din 7 noiembrie 2014 în cauza T-399/11, Banco Santander și Santusa/Comisia

(Cauza C-21/15 P)

(2015/C 081/14)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes și P. Němečková, agenți)

Celelalte părți din procedură: Banco Santander, S.A. și Santusa Holding, S.L.

Concluziile recurente

- anularea hotărârii atacate;
- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene;
- soluționarea cererii privind cheltuielile de judecată odată cu fondul.

Motivele și principalele argumente

Tribunal a săvârșit o eroare de drept întrucât a interpretat greșit articolul 107 alineatul (1) din tratat și, în special, noțiunea de caracter selectiv al ajutoarelor de stat care figurează la acest articol.

Acest unic motiv de recurs cuprinde două aspecte, care rezultă din eroarea de drept invocată:

- în primul rând, Tribunalul impune în mod greșit, pentru a demonstra că o măsură este selectivă, obligația de a determina un grup de întreprinderi cu caracteristici proprii și inerente (identificabile *ex ante*) și
 - în al doilea rând, Tribunalul interpretează în mod greșit noțiunea de caracter selectiv efectuând o distincție artificială între ajutoarele pentru exportul de bunuri și ajutoarele pentru exportul de capital.
-

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 22 ianuarie 2015 – Ocean Capital Administration și alții/Consiliul

(Cauzele conexate T-420/11 și T-56/12) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva Iranului pentru împiedicarea proliferării nucleare — Înghețarea fondurilor — Autoritate de lucru judecat — Consecințele unei anulări a măsurilor restrictive pentru entitatea deținută sau controlată de o entitate recunoscută ca fiind implicată în proliferarea nucleară — Modularea în timp a efectelor unei anulări”)

(2015/C 081/15)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Ocean Capital Administration GmbH (Hamburg, Germania) și celelalte reclamante ale căror nume figurează în anexa hotărârii (cauza T-420/11), IRISL Maritime Training Institute (Teheran, Iran), Kheibar Co. (Teheran), Kish Shipping Line Manning Co. (Insula Kish, Iran), IRISL Multimodal Transport Co. (Teheran) (cauza T-56/12) (reprezentanți: F. Randolph, QC, M. Taher, solicitor, și M. Lester, barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bishop și, în cauza T-420/11, P. Plaza García și, în cauza T-56/12, M.-M. Joséphidès, agenți)

Obiectul

În cauza T-420/11, cerere de anulare a Deciziei 2011/299/PESC a Consiliului din 23 mai 2011 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 136, p. 65), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 503/2011 al Consiliului din 23 mai 2011 de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 136, p. 26) și a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 a Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 88, p. 1), în măsura în care aceste acte privesc reclamantele și, în cauza T-56/12, cerere de anulare a Deciziei 2011/783/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2011 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 319, p. 71), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1245/2011 al Consiliului din 1 decembrie 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 319, p. 11), și a Regulamentului nr. 267/2012, în măsura în care aceste acte privesc reclamantele.

Dispozitivul

1) Anulează, în ceea ce privește Ocean Capital Administration GmbH și celelalte reclamante ale căror nume figurează în anexa prezentei hotărâri,

— Decizia 2011/299/PESC a Consiliului din 23 mai 2011 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului;

— Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 503/2011 al Consiliului din 23 mai 2011 de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului,

— Regulamentul (UE) nr. 267/2012 a Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010.

2) Anulează, în ceea ce privește IRISL Maritime Training Institute, Kheibar Co., Kish Shipping Line Manning Co. și IRISL Multimodal Transport Co.,

— Decizia 2011/783/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2011 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului;

- Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr.º1245/2011 al Consiliului din 1 decembrie 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului,
- Regulamentul nr.º267/2012.
- 3) Efectele Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2011/299 și prin Decizia 2011/783, sunt menținute în ceea ce privește, pe de o parte, Ocean Capital Administration și celelalte reclamante ale căror nume figurează în anexa prezentei hotărâri, și, pe de altă parte, IRISL Maritime Training Institute, Kheibar, Kish Shipping Line Manning și IRISL Multimodal Transport, până la producerea efectelor de anulare a Regulamentului nr. 267/2012.
- 4) Consiliul Uniunii Europene suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate, pe de o parte, de Ocean Capital Administration și celelalte 35 de reclamante ale căror nume figurează în anexa prezentei hotărâri și, pe de altă parte, pe cele efectuate de IRISL Maritime Training Institute, Kheibar, Kish Shipping Line Manning și IRISL Multimodal Transport.

(¹) JO C 290, 1.10.2011.

**Hotărârea Tribunalului din 22 ianuarie 2015 – Teva Pharma și Teva Pharmaceuticals Europe/EMA
(Cauza T-140/12) (¹)**

(„Medicamente de uz uman — Produse medicamentoase orfane — Cerere de obținere a autorizației de comercializare a versiunii generice a produsului medicamentos orfan imatinib — Decizie a EMA prin care se refuză aprobarea cererii de obținere a autorizației de comercializare — Exclusivitate pe piață”)

(2015/C 081/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Teva Pharma BV (Utrecht, Țările de Jos) și Teva Pharmaceuticals Europe BV (Utrecht) (reprezențanți: D. Anderson, QC, K. Bacon, barrister, G. Morgan și C. Drew, solicitors)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA) (reprezențanți: T. Jabłoński, M. Tovar Gomis și N. Rampal Olmedo, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtelor: Comisia Europeană (reprezențanți: E. White, P. Mihaylova și M. Šimerdová, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei EMA din 24 ianuarie 2012 prin care se refuză aprobarea cererii prezentate de reclamante pentru a obține autorizația de comercializare a versiunii generice a produsului medicamentos orfan imatinib, imatinib Ratiopharm, în ceea ce privește unele indicații terapeutice pentru tratamentul leucemiei mieloidice cronice.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Teva Pharma BV și Teva Pharmaceuticals Europe BV să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA).
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 165, 9.6.2012.

Hotărârea Tribunalului din 22 ianuarie 2015 – Bank Tejarat/Consiliul**(Cauza T-176/12) ⁽¹⁾****(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului în scopul împiedicării proliferării nucleare — Înghețarea fondurilor — Eroare de apreciere”)**

(2015/C 081/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Bank Tejarat (Teheran, Iran) (reprezentanți: S. Zaiwalla, P. Reddy, F. Zaiwalla și Z. Burbeza, solicitors, D. Wyatt, QC, și R. Blakeley, barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bishop și S. Cook, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte, cu efect imediat, a Deciziei 2012/35/PESC a Consiliului din 23 ianuarie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 19, p. 22), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 54/2012 al Consiliului din 23 ianuarie 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 19, p. 1), a Regulamentului (UE) n°267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 88, p. 1) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 709/2012 al Consiliului din 2 august 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 (JO L 208, p. 2).

Dispozitivul

1) Anulează, în măsura în care se referă la Bank Tejarat:

- punctul I B 2 din anexa I la Decizia 2012/35/PESC a Consiliului din 23 ianuarie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind măsuri restrictive împotriva Iranului;
- punctul I B 2 din anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 54/2012 al Consiliului din 23 ianuarie 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului;
- punctul I B 105 din anexa IX la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010;
- punctul 5 din anexa II la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 709/2012 al Consiliului din 2 august 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului nr. 267/2012.

2) Respinge în rest acțiunea.

3) Menține efectele Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2012/35, în ceea ce privește Bank Tejarat, până la data la care anularea Regulamentului nr. 267/2012 și a Regulamentului de punere în aplicare nr. 709/2012 produce efecte.

4) Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 174, 16.6.2012.

Hotărârea Tribunalului din 22 ianuarie 2015 – MIP Metro/OAPI – Holsten-Brauerei (H)(Cauza T-193/12) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Comisia Europeană — Marca figurativă H — Marca națională figurativă anterioară H — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Lipsa motivării — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2015/C 081/18)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Germania) (reprezentanți: J.-C. Plate și R. Kaase, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Walicka, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Holsten-Brauerei AG (Hamburg, Germania) (reprezentanți: N. Hebeis și R. Douglas, avocați)

Obiectul

Acțiune împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 23 februarie 2012 (R 2340/2010-1), privind o procedură de opoziție între Holsten-Brauerei AG și MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 194, 30.6.2012.

Hotărârea Tribunalului din 22 ianuarie 2015 – Tsujimoto/OAPI – Kenzo (KENZO)(Cauza T-393/12) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale KENZO — Marca comunitară verbală anterioară KENZO — Motiv relativ de refuz — Renumere — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 — Prezentare tardivă a unor documente — Puterea de apreciere a camerei de recurs — Articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2015/C 081/19)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Kenzo Tsujimoto (Osaka, Japonia) (reprezentant: A. Wenninger-Lenz, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Bullock, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Kenzo (Paris, Franța) (reprezentanți: P. Roncaglia, G. Lazeretti și N. Parrotta, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 29 mai 2012 (cauza R 1659/2011-2), privind o procedură de opoziție între Kenzo și domnul Kenzo Tsujimoto

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă pe domnul Kenzo Tsujimoto la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 355, 17.11.2012.

Hotărârea Tribunalului din 22 ianuarie 2015 – Pro-Aqua International/OAPI – Rexair (WET DUST CAN'T FLY)

(Cauza T-133/13) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală WET DUST CAN'T FLY — Motiv absolut de refuz — Lipsa unui caracter distinctiv — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009*”]

(2015/C 081/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Pro-Aqua International GmbH (Ansbach, Germania) (reprezentant: T. Raible, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezențanți: M. Rajh și J. Crespo Carrillo, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Rexair LLC (Troy, Michigan, Statele Unite) (reprezentant: A. Bayer, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 17 decembrie 2012 (cauza R 211/2012-2) privind o procedură de declarare a nulității între Pro-Aqua International GmbH și Rexair LLC

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Pro-Aqua International GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 123, 27.4.2013.

Hotărârea Tribunalului din 22 ianuarie 2015 – Novomatic/OAPI – Simba Toys (AFRICAN SIMBA)(Cauza T-172/13) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare verbale AFRICAN SIMBA — Marca națională figurativă anterioară Simba — Motiv relativ de refuz — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligație de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2015/C 081/21)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Novomatic AG (Gumpoldskirchen, Austria) (reprezentant: W. Mosing, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Schifko, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Simba Toys GmbH & Co. KG (Fürth, Germania) (reprezentanți: O. Ruhl și C. Sachs, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 15 ianuarie 2013 (cauza R 157/2012-4) privind o procedură de opoziție între Simba Toys GmbH & Co. KG și Novomatic AG

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Novomatic AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 141, 18.5.2013.

Hotărârea Tribunalului din 22 ianuarie 2015 – Tsujimoto/OAPI – Kenzo (KENZO)(Cauza T-322/13) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedura de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale KENZO — Marca comunitară verbală anterioară KENZO — Motiv relativ de refuz — Renumere — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Prezentare tardiv a unor documente — Puterea de apreciere a camerei de recurs — Articolul 76 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2015/C 081/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Kenzo Tsujimoto (Osaka, Japonia) (reprezentant: A. Wenninger-Lenz, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial M. Rajh și J. Crespo Carrillo, ulterior M. Rajh și P. Bullock, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Kenzo (Paris, Franța) (reprezentanți: P. Roncaglia, G. Lazzaretti, F. Rossi și N. Parrotta, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată de împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 25 martie 2013 (cauza R 1364/2012-2) privind o procedură de opoziție Kenzo și domnul Kenzo Tsujimoto

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul Kenzo Tsujimoto la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 252, 31.8.2013.

Ordonanța Tribunalului din 14 ianuarie 2015 – Bolívar Cerezo/OAPI – Renovalia Energy (RENOVALIA)

(Cauza T-166/12) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale RENOVALIA — Mărcile naționale verbale anterioare RENOVÁ ENERGY și RENOVAENERGY — Refuzul parțial al înregistrării — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte lipsită de orice temei juridic”]

(2015/C 081/23)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Juan Bolívar Cerezo (Granada, Spania) (reprezentant: I. Barroso Sánchez-Lafuente, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: O. Mondéjar Ortuño, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Renovalia Energy, SA (Villarobledo, Spania) (reprezentant: A. Velázquez Ibáñez, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 26 ianuarie 2012 (cauza R 663/2011-1) privind o procedură de opoziție între Renovalia Energy, SA și domnul Juan Bolívar Cerezo

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul Juan Bolívar Cerezo la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 194, 30.6.2012.

Ordonanța Tribunalului din 14 ianuarie 2015 – SolarWorld și alții/Comisia(Cauza T-507/13) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Dumping — Importuri de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule și plachete) originare sau expediate din China — Acceptarea unui angajament oferit în legătură cu procedura antidumping — Industrie comunitară — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”)

(2015/C 081/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: SolarWorld AG (Bonn, Germania); Brandoni solare SpA (Castelfidardo, Italia); Global Sun Ltd (Sliema, Malta); Silicio Solar, SAU (Madrid, Spania); Solaria Energia y Medio Ambiente, SA (Puertollano, Spania) (reprezentanți: L. Ruessmann, avocat, și J. Beck, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland, T. Maxian Rusche și A. Stobiecka-Kuik, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2013/423/UE a Comisiei din 2 august 2013 de acceptare a unui angajament oferit în legătură cu procedura antidumping privind importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (celule și plachete) originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO L 209, p. 26) și a Deciziei de punere în aplicare 2013/707/UE a Comisiei din 4 decembrie 2013 de confirmare a acceptării unui angajament oferit în legătură cu procedurile antidumping și antisubvenție privind importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză pentru perioada de aplicare a măsurilor definitive (JO L 325, p. 214)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Obligă SolarWorld AG, Brandoni solare SpA, Global Sun Ltd, Silicio Solar, SAU și Solaria Energia y Medio Ambiente, SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 325, 9.11.2013.

Ordonanța Tribunalului din 13 ianuarie 2015 – Vakoma/OAPI – VACOM (VAKOMA)(Cauza T-535/13) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative VAKOMA — Marcă comunitară verbală anterioară VACOM — Cerere de sesizare a instanței — Nerespectarea cerințelor de formă — Inadmisibilitate vădită”]

(2015/C 081/25)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Vakoma GmbH (Magdebourg, Germania) (reprezentant: P. Kazzler, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Walicka, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: VACOM Vakuum Komponenten & Messtechnik GmbH (Jena, Germania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 1 august 2013 (cauza R 908/2012-1) privind o procedură de opoziție între VACOM Vakuum Komponenten & Messtechnik GmbH și Vakoma GmbH

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
- 2) Obligă Vakoma GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 367, 14.12.2013.

Ordonanța Tribunalului din 13 ianuarie 2015 – Istituto di vigilanza dell'urbe/Comisia

(Cauza T-579/13) (¹)

(„Acțiune în anulare și în despăgubire — Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Prestare de servicii de securitate și de recepție — Respingerea ofertei unui ofertant — Atribuirea contractului unui alt ofertant — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată”)

(2015/C 081/26)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Istituto di vigilanza dell'urbe SpA (Roma, Italia) (reprezentanți: D. Dodaro și S. Cianciullo, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Cappelletti și F. Moro, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere de anulare a Deciziei Comisiei de respingere a ofertei depuse de reclamant în cadrul unui anunț de participare publicat în Suplimentul la Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JO 2013/S 101-172120) și de atribuire a lotului nr. 1 privind prestarea de servicii de securitate și de recepție unui alt ofertant, precum și a oricărui act prealabil, conex sau subsecvent, printre care contractul încheiat cu ofertantul selectat, și, pe de altă parte, o cerere de reparare a prejudiciului suferit ca urmare a atribuirii contractului ofertantului selectat.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Istituto di vigilanza dell'urbe SpA suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Comisia Europeană, inclusiv pe cele referitoare la procedura privind măsurile provizorii, conform concluziilor acesteia.

(¹) JO C 377, 21.12.2013.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 15 decembrie 2014 – August Wolff și Remedia/Comisia**(Cauza T-672/14 R)****(„Procedură privind măsurile provizorii — Autorizație de introducere pe piață a medicamentelor de uz uman — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”)**

(2015/C 081/27)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Germania) și Remedia d.o.o (Zagreb, Croația) (reprezentanți: P. Klappich, C. Schmidt și P. Arbeiter, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Šimerdová, A. Sipos și B.-R. Killmann, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării Deciziei de punere în aplicare C(2014) 6030 final a Comisiei Europene din 19 august 2014 privind autorizațiile de introducere pe piață a medicamentelor de uz uman pentru uz topic cu o concentrație ridicată de estradiol în conformitate cu articolul 31 din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3)

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Revocă Ordonanța din 2 octombrie 2014.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 4 decembrie 2014 – Tempus Energy și Tempus Energy Technology/Comisia**(Cauza T-793/14)**

(2015/C 081/28)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Tempus Energy Ltd (Reading, Regatul Unit) și Tempus Energy Technology Ltd (Cheltenham, Regatul Unit) (reprezentanți: J. Derenne, J. Blockx, C. Ziegler și M. Kinsella, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și
- obligarea pârâtei la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și la plata celor efectuate de reclamante.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, reclamantele solicită anularea Deciziei C(2014) 5083 final a Comisiei din 23 iulie 2014 în cazul SA.35980 (2014/N-2) – Regatul Unit, Electricity Market Reform – Capacity Market.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că, prin omisiunea de a iniția procedura oficială de investigare, Comisia a încălcat articolul 108 alineatul (2) TFUE și principiile nediscriminării, proporționalității și încrederii legitime și a realizat o apreciere eronată a situației de fapt. Reclamantele susțin că:
 - Comisia nu a evaluat adecvat rolul potențial al reacției din partea cererii (Demand-Side Response, denumită în continuare „DSR”) pe piața de capacitate din Regatul Unit;
 - restricțiile privind durata contractelor de DSR pe piața de capacitate încalcă principiile încrederii legitime și nediscriminării și sunt întemeiate pe o apreciere eronată a situației de fapt;
 - cerința pentru operatorii de DSR de a alege între licitații pe piață tranzitorii și licitații pe piață permanente încalcă principiile încrederii legitime și nediscriminării;
 - metodologia de recuperare a costurilor pieței de capacitate încalcă principiile nediscriminării, încrederii legitime și proporționalității;
 - utilizarea, în cadrul licitațiilor permanente ale pieței de capacitate, a evenimentelor de capacitate pe durată nedeterminată în loc de cele pe termen determinat este contrară principiilor nediscriminării și încrederii legitime;
 - cerința existență pe piața de capacitate de a prezenta o garanție de participare pentru a avea acces la licitații încalcă principiile nediscriminării și încrederii legitime și
 - faptul că piața de capacitate nu oferă o remunerare adițională pentru economiile realizate în ceea ce privește pierderile din transport și din distribuție ale DSR încalcă principiile nediscriminării și încrederii legitime.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia nu a fost motivată adecvat de către Comisie.

Acțiune introdusă la 5 decembrie 2014 – Gazprom Neft/Consiliul

(Cauza T-799/14)

(2015/C 081/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Gazprom Neft OAO (Sankt Petersburg, Rusia) (reprezentanți: L. Van den Hende, avocat, și S. Cogman, Solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolului 1 alineatul (3) din Decizia 2014/659/PESC a Consiliului din 8 septembrie 2014⁽¹⁾, prin care s-a introdus articolul 4a în Decizia 2014/512/PESC a Consiliului;
- anularea articolului 1 alineatul (3) din Regulamentul nr. 960/2014 al Consiliului din 8 septembrie 2014⁽²⁾, prin care s-a introdus articolul 3a în Regulamentul nr. 833/2014 al Consiliului;
- anularea articolului 1 alineatul (1) din Decizia 2014/659/PESC și a anexei la aceasta, în măsura în care prin acestea s-a introdus articolul 1 alineatul (2) literele (b)-(d), articolul 1 alineatul (3) și anexa III în Decizia 2014/512/PESC a Consiliului, în măsura în care aceste dispoziții o privesc pe reclamantă;
- anularea articolului 1 alineatul (5), a articolului 1 alineatul (9) și a anexei III la Regulamentul nr. 960/2014 al Consiliului, în măsura în care prin acestea s-a introdus articolul 5 alineatul (2) literele (b)-(d), articolul 5 alineatul (3) și anexa VI în Regulamentul nr. 833/2014 al Consiliului, în măsura în care aceste dispoziții o privesc pe reclamantă;

- anularea articolului 1 alineatul (4) din Decizia 2014/659/PESC a Consiliului, care a înlocuit articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Decizia 2014/512/PESC a Consiliului, în măsura în care această dispoziție o privește pe reclamantă;
- anularea articolului 1 alineatul (5a) din Regulamentul (UE) nr. 960/2014 al Consiliului, care a înlocuit articolul 11 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 833/2014 al Consiliului, în măsura în care această dispoziție o privește pe reclamantă; și
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 296 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE”) ca urmare a unei lipse de motivare din moment ce, *inter alia*, nici Decizia 2014/659/PESC a Consiliului, nici Regulamentul nr. 960/2014 al Consiliului nu au încercat cel puțin să explice de ce proiectele petroliere neconvenționale ale reclamantei fac obiectul unor măsuri restrictive specifice.
2. Al doilea motiv întemeiat pe susținerea că articolul 215 TFUE este un temei juridic inadecvat pentru dispozițiile atacate din Regulamentul (UE) nr. 960/2014 al Consiliului și că articolul 29 TUE este un temei juridic inadecvat pentru dispozițiile atacate din Decizia 2014/659/PESC a Consiliului.
3. Al treilea motiv întemeiat pe susținerea că dispozițiile atacate încalcă Acordul de parteneriat și cooperare între Uniunea Europeană și Rusia ⁽³⁾.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității și a drepturilor fundamentale. Dispozițiile atacate constituie o atingere disproporționată adusă libertății de exercitare a unei activități economice și dreptului de proprietate ale reclamantei. Acestea nu sunt adecvate pentru a își atinge obiectivele (și, prin urmare, nu sunt necesare) și impun, în orice caz, constrângeri care depășesc substanțial orice eventual beneficiu.

⁽¹⁾ Decizia 2014/659/PESC a Consiliului din 8 septembrie 2014 de modificare a Deciziei 2014/512/PESC privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina (JO L 271, p. 54).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 960/2014 al Consiliului din 8 septembrie 2014 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 833/2014 privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina (JO L 271, p. 3).

⁽³⁾ Decizia Consiliului și a Comisiei din 30 octombrie 1997 privind încheierea Acordului de parteneriat și cooperare între Comunitățile Europene și statele membre, pe de o parte, și Federația Rusă, pe de altă parte (JO L 327, p.1, Ediție specială, 11/vol. 15, p. 228).

Acțiune introdusă la 30 decembrie 2014 – Nutria/Comisia

(Cauza T-832/14)

(2015/C 081/30)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Nutria AE (Agios Konstantinos Locrida, Grecia) (reprezentant: M.-J. Jacquot, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- obligarea Comisiei la plata sumei de 5 204 350 EUR pentru prejudiciile suferite;
- obligarea Comisiei la plata unei despăgubiri suplimentare de 12 000 EUR pentru cheltuielile de procedură pe care le-a efectuat.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic, întemeiat pe încălcarea articolului 191 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, ca urmare a refuzului Comisiei de a proroga data limită la care trebuia să fie executată partea greacă din programul european de distribuire a alimentelor către cele mai defavorizate persoane din Comunitate pentru anul 2010.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) (JO L 299, p. 1).

Acțiune introdusă la 8 ianuarie 2015 – Leopard/OAPI – Smart Market (LEOPARD true racing)

(Cauza T-7/15)

(2015/C 081/31)

Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza

Părțile

Reclamantă: Leopard SA (Howald, Luxemburg) (reprezentant: P. Lê Dai, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Smart Market, SLU (Alcantarilla, Spania)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care cuprinde elementele verbale „LEOPARD true racing” – cererea de înregistrare nr. 10 139 202

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 02/10/2014 în cauza R 1866/2013-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a deciziei atacate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 13 ianuarie 2015 – Banco Santander și Santusa/Comisia

(Cauza T-12/15)

(2015/C 081/32)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamante: Banco Santander, SA (Santander, Spania) și Santusa Holding, SL (Boadilla del Monte, Spania) (reprezentați: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero și J. Panero Rivas, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității și admiterea motivelor de anulare formulate în această cerere;
- anularea articolului 1 din decizie, în măsura în care acesta menționează că noua interpretare administrativă a articolului 12 din TRLIS [Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (Reformarea Legii privind impozitarea societăților comerciale)] adoptată de administrația spaniolă trebuie să fie considerată drept ajutor de stat incompatibil cu piața internă;
- anularea articolului 4.1 din decizie, în măsura în care prin acesta se solicită Regatului Spaniei să pună capăt practicii considerate drept schemă de ajutoare de stat, în sensul și potrivit descrierii din articolul 1;
- anularea alineatelor 2, 3, 4 și 5 ale articolului 4 din decizie, în măsura în care prin acestea se impune Regatului Spaniei recuperarea sumelor considerate de Comisie drept ajutoare de stat;
- cu titlu subsidiar, limitarea conținutului obligației de recuperare impuse Regatului Spaniei prin articolul 4.2 din decizie, în aceleași condiții ca cele prevăzute de prima decizie și de a doua decizie, și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată din această procedură.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare celor invocate în cauza T-826/14, Spania/Comisia.

Se invocă, în particular, o eroare de drept în calificarea juridică a măsurii ca ajutor de stat, în identificarea beneficiarului măsurii și în considerarea interpretării administrative drept un ajutor distinct de cel evaluat în deciziile Comisiei; precum și încălcarea principiilor încrederii legitime, estoppel și al securității juridice.

Acțiune introdusă la 13 ianuarie 2015 – Lufthansa AirPlus Servicekarten/OAPI – Marea Comtur (airpass.ro)

(Cauza T-14/15)

(2015/C 081/33)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH (Neu Isenburg, Germania) (reprezentanți: R. Kunze, Solicitor, și G. Württenberger, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: SC Marea Comtur SRL (Deva, România)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca comunitară figurativă care cuprinde elementul verbal „airpass.ro” – cererea de înregistrare nr. 10 649 358

Procedura care s-a aflat pe rolul OAPI: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a OAPI din 17 octombrie 2014 în cauza R 1918/2013-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în ceea ce privește serviciile din clasa 35;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b), precum și a articolelor 64 și 76 din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 3 ianuarie 2015 – Costa/Parlamentul

(Cauza T-15/15)

(2015/C 081/34)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Paolo Costa (Veneția, Italia) (reprezentanți: G. Orsoni și M. Romeo, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea deciziei președintelui Parlamentului European din 11 noiembrie 2014, notificată la 28 noiembrie 2014, și a tuturor actelor prealabile, conexe și subsecvente ca fiind nule și neavenite în sensul articolelor 263 și 264 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
- obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva deciziei președintelui Parlamentului European din 11 noiembrie 2014 nr. 318 189 de suspendare a pensiei pentru limită de vârstă a reclamantului începând cu luna iunie 2010 și de recuperare a sumelor plătite în perioada iulie 2009-mai 2010.

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea normelor de drept, pe încălcarea Reglementării privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților Parlamentului European, precum și pe încălcarea articolului 12 din Regolamentoo per gli assegni vitalizi dei deputati italiani (Regulamentul privind alocațiile viagere ale deputaților italieni)
 - În această privință se invocă încălcarea articolului 12 alineatul 2-bis punctul v) din Regolamentoo per gli assegni vitalizi dei deputati italiani, la care face trimitere Reglementarea privind cheltuielile și indemnizațiile deputaților Parlamentului European, întrucât a fost invocat în mod eronat pentru suspendarea plății pensiei din cauza funcției de președinte al autorității portuare din Veneția.
 - În plus, se susține că funcția de președinte al unei autorități portuare italiene nu intră în domeniul de aplicare al articolului 12 alineatul 2-bis punctul v) din Regolamentoo, întrucât aceasta, astfel cum a recunoscut Curtea de Justiție în Hotărârea din 10 octombrie 2014 (C-270/13), presupune o funcție specializată bazată numai pe competențele profesionale demonstrate ale candidatului în sectoarele economiei și transporturilor, lipsită de orice legătură politică sau de numire de natură politică de către guvern și care nu presupune exercitarea unor funcții politice.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea tratatelor și a normelor de drept, pe încălcarea articolelor 4 TUE, 6 TUE și 15 TUE, pe încălcarea articolului 1 din Protocolul la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO) în materia protecției proprietății, pe încălcarea principiului încrederii legitime, precum și pe încălcarea principiului bunei-credințe

- În această privință se invocă încălcarea articolelor 4 TUE și 13 TUE, care impun Parlamentului European, la fel ca și celorlalte instituții, protejarea în orice caz a situațiilor de încredere legitimă generate, în cadrul ordinii juridice comunitare, de fiecare dintre subiectele care îl compun.
- Pe de altă parte, se invocă încălcarea principiilor protecției încrederii legitime și buneii-credințe, principii generale și fundamentale ale dreptului Uniunii, recunoscute și consacrate de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, care impune întotdeauna respectarea lor în cazul restituirii unor sume plătite unei persoane cu bună-credință.
- În sfârșit, se invocă încălcarea articolului 1 din Protocolul CEDO privind protecția proprietății, la care face trimitere articolul 6 TUE și care are aceeași valoare obligatorie ca și tratatele, în măsura în care impune protecția încrederii legitime generate unei persoane cu privire la existența unui drept al său de creanță și la valorificarea legitimă a acestuia.

Acțiune introdusă la 15 ianuarie 2015 – Italia/Comisia

(Cauza T-17/15)

(2015/C 081/35)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: P. Gentili, avvocato dello Stato, G. Palmieri, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Anunțului de concurs EPSO/AD/294/14 – Administratori (AD 6) în domeniul protecției datelor.
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolelor 263 TFUE, 264 TFUE și 266 TFUE.
 - Comisia a încălcat autoritatea [*res judicata*] hotărârii Curții pronunțate în cauza C-566/10 P, potrivit căreia sunt nelegale anunțurile care limitează limbile pe care candidații la concursurile generale din cadrul Uniunii le pot indica drept cea de a doua limbă numai la engleză, franceză și germană.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 342 TFUE, și a articolelor 1 și 6 din Regulamentul nr. 1/58
 - În această privință, reclamanta susține că prin limitarea la numai trei limbi a limbilor eligibile de către candidații la concursurile generale din cadrul Uniunii drept cea de a doua limbă, Comisia a stabilit în practică un nou regulament lingvistic al instituțiilor, aducând atingere competenței exclusive a Consiliului în materie.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 12 CE, în prezent articolul 18 TFUE, a articolului 22 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii, a articolului 6 alineatul (3) TUE, a articolului 1 alineatele (2) și (3) din Anexa III la Statutul funcționarilor, a articolelor 1 și 6 din Regulamentul nr. 1/58, a articolului 1d alineatele (1) și (6), a articolului 27 alineatul (2) și a articolului 28 litera (f) din Statutul funcționarilor.
 - În această privință, reclamanta susține că limitarea lingvistică adusă de Comisie este discriminatorie întrucât normele citate se opun aplicării în privința cetățenilor europeni și a funcționarilor din instituții, a unor limitări lingvistice neprevăzute în mod general și obiectiv de regulamentele interne ale instituțiilor prevăzute la articolul 6 din Regulamentul nr. 1/58 și neadoptate până în prezent, și interzic introducerea unor astfel de limitări în lipsa unui interes specific și motivat al serviciului.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 6 alineatul (3) TUE în partea în care consacră principiul protecției încrederii legitime ca drept fundamental rezultat din tradițiile constituționale comune ale statelor membre.
 - În această privință, reclamanta susține că Comisia a adus atingere încrederii cetățenilor în posibilitatea de a alege drept cea de a doua limbă oricare dintre limbile Uniunii, astfel cum s-a procedat în mod constant până în anul 2007 și astfel cum s-a reamintit în mod judicios în Hotărârea Curții de Justiție pronunțată în cauza C-566/10 P.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe abuzul de putere și pe încălcarea normelor fundamentale de procedură care sunt proprii naturii și finalității anunțurilor de concurs, în mod special a articolului 1d alineatele (1) și (6), a articolului 28 litera (f), a articolului 27 alineatul (2), a articolului 34 alineatul (3) și a articolului 45 alineatul (1) din Statutul funcționarilor, precum și pe încălcarea principiului proporționalității.
 - În această privință, reclamanta susține că prin limitarea anticipată și generalizată la numai trei a limbilor eligibile drept cea de a doua limbă, Comisia a anticipat în fapt în faza publicării anunțului și a condițiilor de admitere verificarea competențelor lingvistice ale candidaților, care ar trebui, dimpotrivă, să aibă loc în cadrul concursului. În acest mod, cunoștințele lingvistice devin decisive în dezavantajul cunoștințelor profesionale.
6. Al șaselea motiv întemeiat pe încălcarea articolelor 18 și 24 alineatul (4) TFUE, a articolului 22 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a articolului 2 din Regulamentul nr. 1/58 și a articolului 1d alineatele (1) și (6) din Statutul funcționarilor.
 - În această privință, reclamanta susține că prevăzându-se că în mod obligatoriu cererile de participare trebuie trimise în engleză, franceză sau germană, și că EPSO va transmite candidaților în aceeași limbă toate comunicările de pe parcursul desfășurării concursului, a fost încălcat dreptul cetățenilor europeni de a comunica în propria limbă cu instituțiile și a fost introdusă o discriminare ulterioară în detrimentul persoanelor care nu posedă o cunoaștere aprofundată a acestor trei limbi.
7. Al șaptelea motiv întemeiat pe încălcarea articolelor 1 și 6 din Regulamentul nr. 1/58, a articolului 1d alineatele (1) și (6) și a articolului 28 litera (f) din Statutul funcționarilor, a articolului 1 alineatul (1) litera (f) din anexa III la Statutul funcționarilor, și a articolului 296 alineatul (2) TFUE (nemotivare), precum și pe încălcarea principiului proporționalității și pe denaturarea situației de fapt.
 - În această privință, reclamanta susține că limitarea la cele trei limbi a fost motivată de Comisie prin necesitatea ca noii funcționari recrutați să fie imediat în măsură să comunice în cadrul instituțiilor. Această motivare denaturează situația de fapt, întrucât nu rezultă că respectivele trei limbi sunt cele mai utilizate pentru comunicarea dintre diversele grupuri lingvistice în cadrul instituțiilor, și este disproporționată din perspectiva limitării unui drept fundamental precum cel de a nu suferi discriminări lingvistice, din moment ce există sisteme mai puțin restrictive pentru a se asigura o comunicare internă promptă în cadrul instituțiilor.

Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2015 – International Management Group/Comisia

(Cauza T-29/15)

(2015/C 081/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: International Management Group (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: M. Burgstaller și C. Farrell, Solicitors, și E. Wright, Barrister)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea anexei modificate a deciziei de punere în aplicare a Comisiei din 7 noiembrie 2013 privind Programul de acțiune anual 2013 în favoarea Myanmar/Birmania cu finanțare din bugetul general al Uniunii Europene, adoptat la 16 decembrie 2014; și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că Comisia nu a demonstrat că reclamanta nu a respectat cerințele prevăzute la articolul 53d alineatul (1) din Regulamentul financiar din 2002 ⁽¹⁾ și la articolul 60 alineatul (2) din Regulamentul financiar în 2012 ⁽²⁾.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că nu a avut loc nicio modificare a standardelor aplicate de reclamantă în contabilitatea sa, în auditul propriu, în controlul său intern și în procedura sa de achiziții publice, care ar justifica o decizie a Comisiei Europene prin care concluzionează că reclamantei nu îi mai pot fi încredințate sarcini de execuție bugetară.
3. Al treilea motiv întemeiat pe nerespectarea de către Comisie a obligațiilor care îi revin potrivit principiului bunei administrări și al bunei gestiuni financiare.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea de către Comisie a obligațiilor care îi revin potrivit principiului transparenței.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe faptul că Comisia nu a indicat reclamantei nicio cale de atac.
6. Al șaselea motiv întemeiat pe nerespectarea de către Comisie a obligației sale de motivare.
7. Al șaptelea motiv întemeiat pe faptul că adoptarea măsurilor atacate încalcă dreptul reclamantei la protecția încrederii legitime.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO 2002 L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198).

⁽²⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) Nr. 1605/2002 al Consiliului (JO 2012 L 298, p. 1).

Ordonanța Tribunalului din 12 ianuarie 2015 – Luxemburg/Comisia

(Cauza T-258/14) ⁽¹⁾

(2015/C 081/37)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 223, 14.7.2014.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Acțiune introdusă la 24 decembrie 2014 – ZZ/Eurojust

(Cauza F-142/14)

(2015/C 081/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: Ekkehard H. Schulze, avocat)

Pârât: Eurojust

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de a nu îl admite pe reclamant în a doua etapa a procedurii de selecție, în contextul candidaturii sale la postul de consilier la cabinetul președintelui Eurojust

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziilor din 8 august 2014 și din 25 septembrie 2014;
- obligarea pârâtului să permită candidatului să participe în continuare în procesul de selecție și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 15 ianuarie 2015 – Speyart/Comisia Europeană

(Cauza F-30/14) ⁽¹⁾

(2015/C 081/39)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 175, 10.6.2014, p. 56.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 12 ianuarie 2015 – DQ și alții/Parlamentul European

(Cauza F-49/14) ⁽¹⁾

(2015/C 081/40)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 292, 1.9.2014, p. 62.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO